

til Enfer og drives af disse, og der er endog saa Eksempler paa, at Enfer have siddet inde med et Apotek i henved 30 Aar. Et lige saa stort Antal Apoteker drives saaledes af Kvinder som af Mænd, og det er sikkert ikke henynsfuldt lige overfor den talrige Kreds af farmacientiske Kandidater, der ønske at oprette Apoteker. Men idet jeg saaledes anbefaler dette Lovforslag som et Forslag, der ikke foregriber en fremtidig Ordning af hele Medicinalvæsenet, skal jeg dog tillade mig at henstille til den højtærede Ministers og det eventuelle Udvalgs Overvejelser, om det er rigtigt, at overlade fuldstændigt til Administrationen, hvor vidt der skal afkræves en Afgift af det enkelte Apotek, og i hvilken Udstrækning en saadan Afgift skal afkræves. Jeg savner i Lovforslagets § 2 en Skala, hvorefter en saadan Afgift skal beregnes. Det forekommer mig, at være langt lettere for den højtærede Minister at ordne dette, naar Loven ligefrem foreskriver, i alt Fald inden for en vis Ramme, bestemte Regler, som skulle følges. Det er rimeligt, at en vis Indtægt maa være afgiftsfri; men naar et Apotek faktisk har en Omsætning af et vist bestemt Beløb, f. Eks. 8—10,000 Kr., eller hvor man nu vil sætte Grænsen, maa der være en bestemt Procent, og denne Procent burde rettelig forhøjes, eftersom Omsætningen og Indtægten stiger, i passende Skala. Der paalægges i § 3, at de, der drive personlige Apoteker, skulle føre autoriserede Regnskabsbøger, og jeg antager, Meningen hermed er, at man ikke blot skal føre Regnskab over det Salg, der sker ifølge Recept, men selvfølgelig ogsaa over det Salg, som foregaar i Haandløb, og det maa være en Regnskabsførelse, som til enhver Tid udviser, hvad der er vedkommende Apoteks virkelige Omsætning. Værdige Medlemmer ville se, at de reelle Apoteker berøres slet ikke af dette Lovforslag, men jeg ser ikke, hvorfor man ikke ogsaa skulde kunne paalægge Indehaverne af de salgbare Apoteker, at føre Regnskabsbøger, og at lade disse Regnskabsbøger være tilgængelige for Administrationen. Naar man kan paalægge en Rømand, at han skal føre Regnskab — og man dikterer ham jo Straf, hvis han ikke fører rigtigt Regnskab — ser jeg ikke, hvorfor man ikke ogsaa kan paalægge de reelle Apotekere den Pligt, at føre Regnskabsbøger, der maatte være tilgængelige for Administrationen, i hvert Fald for Tilvejebringelse af nøjagtige statistiske Oplysninger; thi det vil jo have særlig Betydning at komme til Kundskab om, hvor vidt det kan være til Skade for vedkommende

Apoteker, om der oprettes et personligt Apotek, enten i umiddelbar Nærhed af ham eller i det Distrikt, hvori han har sin Kundekreds. Disse Tilføjelser mangle i Lovforslaget; men jeg haaber, det vil lykkes at komme til Forstaelse med den højtærede Minister herom, før Lovforslaget forlader dette Ting. Men Hensyn til Spørgsmaalet om den endelige Omordning af hele vort Medicinalvæsen, vil jeg henstille saavel til den ærede Ministers som til det eventuelle Udvalgs Overvejelse, om det ikke vilde være det naturligeste, at man gaar til Nedsættelsen af en blandet Kommission, som kunde tage hele dette Spørgsmaal under Overvejelse og gøre de nødvendige Forberedelser, før at Rigsdagen derefter i sin Tid kan tage sin Beslutning. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Modtagelse.

Buff: Naar man ser paa nærværende Lovforslag, forekommer det mig, at det baade af den ene og den anden Grund er en af de glædeligste Fremtøninger, vi længe have set; for Oppositionens Vedkommende er det i Særdeleshed glædeligt; thi hvad det angaar at faa noget gjort paa Medicinalvæsenets Omraade i en Retning, som den almindelige Befolkning interesserer sig for og føler Trang til, har det været strakt hos os i mange Aar. Vi vide jo, at der har været forelagt direkte Forslag om en Omordning af vor højeste Sundhedsautoritet, Sundhedskollegiet, og ogsaa Lovforslag, som streffede ind paa dette Omraade; men de ere ingen Begne komne. Grunden har været den, at der fra Oppositionens Side stadig har været forlangt, at der skulde tages Hensyn til de Krav, som stilledes af Flertallet af Befolkningen, den almindelige, jævne Befolkning. De ere aldrig blevne paahørte i nogen væsentlig Grad tidligere; men dette Lovforslag anser jeg for en Frugt af det Standpunkt, Oppositionen paa dette Omraade har indtaget til Dato. Jeg vil derfor sige til de ærede Medlemmer, som muligvis ikke have fulgt Sagens Udvikling i de senere Aar her i Landet: Her kunne De se, hvad det kan hjælpe; naar man stiller sig paa et fornuftigt og bestemt Standpunkt og holder ud, maa de paa den anden Side til syvende og sidst indrømme, at de ikke kunne blive staaende paa det gamle forældede Standpunkt; men maa tage Hensyn til Flertallet af Befolkningens Ønsker. Derfor siger jeg, at jeg hilser dette Lovforslags Fremkomst med Glæde af den af mig her nævnte Grund, fordi Lovforslaget i sin Realitet er et lille Fremskridt i Retning af det, vi saa mange